

ELECTRA

copilăria ca o cartelă de interfon
pe care n-a avut-o niciodată,

persona non grata printre cei din generația
cu Electra violet la gât,
paspartu către apă caldă,
kärtőskalács și surpriza din oul Kinder.

invidia copiii care locuiau în blocuri cu interfon.
lor le intra în bloc oricine, inclusiv Melania,
despre care n-a aflat niciodată ce face cu banii din cerșit,
câți frați și ce boală are de fapt.

lor le intrau în casă șobolani direct din closet,
îi găseau cu botul scufundat în oala cu lapte.
unul și-a luat un ciocan în țeastă –
moment în care,
întâmplător sau nu,
a început să li se mai schimbe și lor soarta.

pe Melania a văzut-o prima dată
la magazin la Natalița în prima zi de școală.
de-atunci au trecut 20 de ani în care
Melania și-a vândut consecventă boala
pentru mărunt și țigări,
el nu mai e sărac,
îi e la fel de scârbă de șobolani,
frică de sărăcie
și, paradoxal,
tot n-a deprins arta înmulțirii banilor.

tată, dacă ai ști
câți se oripilează la gândul că
ai lovit un șobolan în moalele capului,
ți s-ar face rușine.

mamă, ai râde să afli cum papilele mele
reînvie pavlovian la mirosul de *kürtös*
și cum pe dulapul din bucătărie am un ghiveci fără flori,
dar în care au eclozat zeci de jucării Kinder.

IZGONIREA DIN PARADIS A MICUȚEI DANSATOARE

Elena își amintește cu greu de Ella cea mică,
de mânuțele ei grăسune, încheștate pe *butul* cu lăptic de casă,
de cum dansa în iarbă pe locul în care
părinții aveau să ridice, așa cum se cuvine, o casă cu fântână
sau în sufragerie, pe muzica lui Enrique Iglesias,
făcând piruete zgomotoase, de copil bine hrănit,
având grijă să nu se lovească de colțul mesei.

dar sora cea mare, nesuferită,
i-a zis într-o zi pe șleau că nu prea le are cu dansul
și că jucăriile de sub pom sunt de fapt isprava părinților.
și-a jurat atunci să nu mai danseze cu eșarfă pe nicio melodie,
să nu mai ceară nici cadouri, nici favoruri
și, în general, să nu mai plece cu una, cu două urechea
la toate bazaconiile adulților.

Elena a devenit Ella cea sceptică.
oare ce gândește acum,
cufundată în fotoliu și bătând ritmic cu degetele în pahar,
mirosind a tot felul de loțiuni și uleiuri?
există să fac și să nu fac, corect, greșit și nimic între.
la final rămânem singuri.
o încearcă o senzație de calm când își dă seama
câtă dreptate a avut: toți oamenii
se încurcă în minciuni și disonanțe cognitive,
chiar și cei care, chipurile, o iubesc.

înainte de somn nu se închină,
spre disperarea *tatălui* (și-a întregii Sfinte Treimi)
preferă să socotească în gând câștigurile și eșecurile zilei
și toate dățile când a avut dreptate –
oamenii sunt mici, vulnerabili, viciați.
până îi cad pleoapele și – cu puțin noroc – adoarme.

PRIN OU ȘI FĂINĂ

ne-am umplut de cadavre.
ne-nghesuim, scârțâim,
anii nu ung balamalele.
din când în când ne amintim orânduiala.
ciupim fiecare cotul celui de lângă
și cântăm ce se cuvine cântat.

sub masă,
copiii trecuți prin ou și făină
sapă groapa cea mare pentru oricine se oferă.

la scurt timp după ce și-a botezat fata Volga și băiatul Craiu,
fratele bunicii a decretat că a făcut destule lucruri
inspirate pentru o viață de om.
a jurat să nu mai meargă niciodată fără ajutor,
să nu se mai hrănească singurel,
să mugească în toiul nopții ca un animal împușcat
și, de ce nu, chiar să moară.

celălalt frate a fost alesul.
(el a purtat chipiu de căpitan de navă.
verile îi amintesc de femeile din porturi,
de batistutele lor brodate
cu numele celor care le-au trecut pragul.)
din tot neamul, singurul copil blond cu ochi albaștri.
nemții l-au alintat Fritz și l-au plimbat
toată vara pe motocicletă, ca pe unul de-al lor.
tot ei i-au îndesat vată în urechi
și, mai târziu, în nări.

la cealaltă masă, străbunicul aşteaptă
să-i fie umplut paharul cu lapte,
întrebându-se ce dracu' o fi însemnând
să-ţi vezi de viaţă
după şapte ani de lagăr.

în tot azilul ăsta de bătrâni,
mătuşa Carolina nu zăreşte niciun chip familial.
blestemată să meargă de-a buşilea
printre zeci de picioare cu vene varicoase,
ea află cea dintâi că sicriile pentru copii
nu depăşesc 80 de cm.

copiii târaţi prin ou şi făină
vor curăţa mormintele de buruieni,
dumnezei, oase, cârciumărese.

